

MONTBUI

DIVENDRES, 5 DE JUNY DE 1992

CALDES DE MONTBUI

L'acabament de la Presa té un futur incert

- Els grups polítics locals i els representants de l'empresa SPAIN ITC, es comprometen a col·laborar perquè la Presa es porti a terme

(Pàgs. 3 i 4)

Divendres, 5 de juny del 1992

SOCIETAT

SETMANARI MONTBUI / 3

Gran concurrència de públic per parlar del Camp de Golf i la Presa

REDACCIÓ

La reunió convocada el dimecres passat pels allegants al Camp de Golf va comptar amb l'assistència de representants dels grups polítics municipals i de l'empresa SPAIN ITC. A la reunió van assistir-hi per part dels grups municipals: Joan Villanueva (PSC), J.M. Tarruell (CiU), Pau Olóndriz (IC) i Carles Costas (ERC); i per part de SPAIN ITC: el senyor Antonio Blanco (cap de premsa) i el senyor Campistrón com a tècnic. El representant dels allegants al Camp de Golf de la taula va ser J.M. Nogué.

En aquesta taula rodona col·loqui un tema va centrar la major part d'intervencions que hi va haver: els problemes de finançament de la Presa que han fet que estigui aturada des de fa més de 2 mesos.

ITC va assegurar, en aquest sentit, que, d'acord amb el conveni, els corresponia finançar una part de la Presa, però que preveien que la part que les corresponia fos inferior al que ha resultat ser (la previsió era de 200 milions i sembla que el cost total pot ser de 700 milions). Per aquest motiu «amb l'Ajuntament estem negociant la forma de finançament, esperem que la negociació vagi per bon camí per tal que es pugui fer la Presa per al poble de Caldes i per al Camp de Golf».

En resposta a l'empresa japonesa, el representant del PSC va

negar que hi hagués hagut un «desfament del 300% del pressupost» pel que fa al cost inicial i final de la Presa. I va justificar la diferència que hi hagi pogut haver en les previsions mitjançant la precipitació que hi va haver en els tràmits de redacció del conveni: «Si s'hagués esperat que s'hagués fet el projecte de la Presa, probablement ningú no hagués tingut cap sorpresa. Hem hagut d'anar a remolc per fer el projecte de la presa amb una mica de pressa perquè semblava que les obres del Golf corrien molta pressa».

Aquesta discussió del finançament de la Presa va portar a parlar de la subvenció que s'havia demanat a la Generalitat, i que el conveni ja preveia. ITC va al·legar en aquest sentit que: «hi havia el compromís de demanar unes subvencions administratives, tot hom esperava que arribessin i no han arribat, això fa pujar el cost que tenim ara». La denegació de la subvenció per part de la Generalitat va fer que repetidament es demanés, tant des de la taula com del públic, responsabilitats a la Generalitat, que és qui té competències en les obres hidràuliques. Davant d'aquesta situació, el representant de CiU qüestionava que la demanda de subvencions a la Generalitat s'hagués fet de la manera que calia: «sembla que aquesta sub-

vinció no va arribar a temps perquè no es va demanar amb forma»; i afegia que «si l'adjudicació de les obres l'hagués fet la Generalitat i no l'hagués fet directament l'Ajuntament, tindríem ja la subvenció». L'anàlisi que CiU feia de la situació era que algun punt del conveni «és dubtós i permet moltes lectures. Som aquí perquè aquest pacte permet tantes lectures. Crec que és un problema de gestió, no s'han fet les coses com s'havien de fer». Com a resposta a aquestes crítiques el PSC va al·legar que «no és un problema de tramitació mal feta o ben feta» i que «el problema de l'aigua a Caldes és un problema que de fa anys coneix la Generalitat».

El fet que ambdues parts interessades, tant l'Ajuntament com SPAIN ITC, es van mostrar esperançades en l'arribada a un futur acord, no va impedir que en algun moment de les intervencions es parlés de la possibilitat de portar l'empresa japonesa als tribunals o d'aturar les obres al Camp de Golf. La postura més belligerant o crítica d'IC: «S'ha de ser exigents fins al final: disposats a tancar el Camp de Golf, paraitzar les obres de la Presa, i si fa falta executar la hipoteca de 200 milions», contrastava amb la més conciliadora del PSC: «denunciar els senyors d'ITC per incompliment de contracte, i dir que paraitzarem la

construcció del Golf i no els donarem la llicència d'obertura i que la Presa es quedi a mig fer, ho podem fer a qualsevol moment, el que passa és que pensem que abans de prendre aquesta decisió sense retorn s'han d'esgotar totes les possibilitats de negociació i d'acord», i amb el temor explícit de CiU que l'assumpte acabés com Egres: «El que m'horroritza pensar és que acabem al jutjat com molts assumptes s'han acabat», o que es donés la situació contrària i l'empresa fés servir les armes legals contra l'Ajuntament.

A part d'aquesta discussió entorn del finançament de la Presa i les conseqüències que es podrien derivar de l'incompliment d'aquest punt del conveni, es va discutir el fet que l'activitat al Camp de Golf pogués començar sense que aquest estigués acabat; i que es pogués concedir a l'empresa japonesa la llicència d'activitats properament. Per respondre a les acusacions, sobretot dels allegants, ITC es va apressar a afegir i ratificar més d'un cop que «com a empresa, us dic que ITC no demanarà mai la llicència definitiva d'obres fins que el camp no estigui fet i acabat. Som coherents amb el que estem fent», i que en tot cas en un futur podrien demanar una llicència provisional «quan creguem oportú de poder ampliar o començar a fer una mica d'activitat».

Davant les acusacions d'activitat durant els caps de setmana al Camp de Golf, ITC va respondre que «Al Golf només entren els caps de setmana els socis o futurs socis que perquè es facin socis els deixen que participin els dissabtes o els diumenges en una partida, o que tirin boles. No poden jugar perquè el camp no està acabat, però si no podem ensenyar el camp no podem captar socis, i si no hi ha socis no hi ha diners».

Un punt que no acabava de convèncer algunes persones del públic, però sobretot al grup dels al·legants, era el de la quantitat d'aigua que el Camp de Golf demanava i la que en realitat podia arribar a fer servir, cosa que ITC va concloure que «calcular la necessitat d'aigua del Camp de Golf és un càlcul molt subjectiu i molt teòric», però que «el Camp de Golf tindrà aigua quan el poble en tingui, així ho estableix el conveni».

Un tema que també ha contribuït a l'aturada de les obres del mur de la presa, ha estat el problema tècnic que hi ha hagut amb el formigó, i, segons que va explicar PSC, durant l'acte, «l'empresa no diu que ha trobat el formigó perquè hi ha altres problemes», però que l'aturada o el retard de les obres imputades a aquest fet «aniran a càrrec de l'empresa».

L'últim punt més destacat que es va tractar durant gairebé les dues hores i mitja de debat, va ser el lligam que hi pogués haver entre la construcció del Camp de Golf i la represa de la urbanització Can Camp, a la qual cosa ITC va respondre que «si anéssim lligats amb Can Camp, probablement ja tindríem el Camp de Golf més avançat, perquè si el tenim aturat és per culpa del senyor Jaume Vilarasa, que és el promotor de Can Camp». El PSC, en canvi, va recordar que aquesta urbanització «ja estava prevista en el Pla General del 84, i que probablement s'hagués fet igualment, encara que el Camp de Golf va ser un desencade-

nant», va afegir també que «aquest és un dels pocs camps de Catalunya que no va néixer amb una urbanització conjuntament». El PSC, IC i ERC van mostrar-se d'acord en el fet d'estar en contra de la construcció de Can Camp, a la qual cosa es va afegir CiU puntualment, però, que «si Can Camp té tots els permisos, la Generalitat no hi posarà problemes perquè es dugui a terme».

Malgrat que en aquesta reunió no es va arribar a cap acord entre els partits polítics i SPAIN ITC, ambdues parts van mostrar-se disposades a arribar a un acord. Caldrà esperar, doncs, que en els propers mesos es portin a terme aquestes bones intencions. ●

